

MI O SEBI, DRUGI O NAS

Letošnja aprilka številka publikacije RAI Voice, ki jo Royal Anthropological Institute (RAI – Kraljevi antropološki inštitut) kot obširnejšo zbirko poročil in informacij izdaja ob morda nekoliko bolj znani Anthropology Today, na svoji drugi strani bralce v prispevku z naslovom *The RAI looks at Itself* naslavlja nekako takole: »V življenju večine združenj pride do trenutkov, ko je smiselno in potrebno, da se združenje zazre vase: kritično razmisli o svojem delu, komu je namenjeno, s kakšnimi sredstvi ga opravlja in kakšni so njegovi dolgoročni nameni.« Da bi RAI prišel do odgovorov na ta in podobna vprašanja – poleg navedenega se ukvarja še s svojo vlogo v prihodnosti, sestavo članstva, upravljanjem in svojo javno podobo, pa tudi podobo antropologije nasploh –, je pred več kot letom dni angažiral skupino ljudi, ki naj bi izsledke svojega dela v zvezi s tem predstavili nekako ob koncu tega leta. V isti številki RAI Voice se lahko seznanimo tudi z izidi skupne ankete RAI in ASA (Association of Social Anthropologists of the UK and Commonwealth – Združenja socialnih antropologov Velike Britanije in Commonwealtha), ki je člane obeh povpraševala po zadovoljstvu z delom ustanov in njunem morebitnem sodelovanju. Zgolj dve strani ene publikacije.¹ Na prvi pogled se lahko zdi, kot bi bila težnja po povratnih informacijah članstva sestavni del delovanja ustanov oziroma združenj. Tokratna odločitev za kratko poizvedovalno anketo, »kaj menijo člani in članice SED«, ni nastala tako premišljeno ali morda celo strateško, kot navaja RAI Voice.² Prav tako ne vem, ali je zdaj tisti ključni trenutek, ko se je »treba zazreti vase in premisliti o marsičem«. Gre preprosto za to, da je bila v načrtu uredniškega odbora Glasnika SED že nekaj časa izdaja tako imenovane društvene številke, pri čemer se zdi izhodišče za kakršnokoli razmišljanje o prihodnosti, pa tudi preteklosti društva trenuten, današnji položaj. Številke in mnenja naj bi pokazali, kaj članom in članicam društvo sploh pomeni, kaj od nje pričakujejo, koliko so po njihovih merilih pričakovanja (ne)uresničena. Tako ste na začetku maja člani Slovenskega etnološkega društva prejeli anketo, ki vas je

spraševala o tem, koliko ste zadovoljni z delovanjem društva in kaj pogrešate. Posebna anketa je bila sredi maja poslana tudi predsednikom oziroma predsednicam nekaterih slovenskih strokovnih društev, saj se mi je zdelo smiselno podobi »mi o sebi« dodati še obrise podobe »drugi o nas« – kako SED vidijo, spremljajo zunaj etnoloških krogov.

Tako je bilo članom in članicam SED poslanih 206 anket (tolikšno je bilo 9. maja 2002 članstvo), od teh šest v tujino.³ Do začetka letošnjega julija je bilo na sedež društva vrnjenih 26 anket (12,6 odstotka), v analizi pa upoštevam tudi odgovore, ki mi jih je en anketiranec poslal po elektronski pošti (skupno torej 13,1 odstotka). Na anketo je odgovorilo 18 žensk (66,6 odstotka) in 9 moških, starih med 21 in 66 let (povprečno 37 let). Največ, 13 oziroma 48,1 odstotka, anketirancev je zaposlenih v etnološki stroki (muzej, zavod, inštitut, oddelek), 14,8 odstotka je študentov in zaposlenih na delovnem mestu, kjer uporabljajo (tudi) etnološko strokovno znanje (učiteljica, raziskovalka, bibliotekarka). Trije anketiranci so na delovnem mestu, ki zahteva predvsem neetnološka znanja, dva sta se uvrstila v skupino »drugo« (eden je upokojenec), med vprašanimi pa je bil tudi en iskalec zaposlitve.

Na vprašanje, kdaj so postali člani Slovenskega etnološkega društva, je odgovorilo 22 anketirancev (81,5 odstotka). Nekateri so navajali zgolj letnice ali približne letnice (okrog leta xy),⁴ drugi odgovori so bili bolj opisni in sem jih zato spremljala po petletnih obdobjih, od ustanovitve društva.⁵ Kot kažejo izsledki, so na anketo odgovarjali predvsem novejši člani društva, tisti, ki so se vanj včlanili od leta 1996. Takih je 9 anketirancev (33,3 odstotka),⁶ po številu pa jim sledijo tisti, ki so se v društvo včlanili med letoma 1986 in 1990⁷ (teh je 22,2 odstotka) ter med letoma 1975 in 1980 (18,5 odstotka). En anketiranec se je v društvo (oziroma njegovega predhodnika) včlanil še pred letom 1975 (»okr. 1968«), eden pa med letoma 1991 in 1995. Na vprašanje, ali je anketiranec morda član še kakšnega strokovnega društva, so odgovorili vsi. Rezultati kažejo, da je samo v

SED včlanjenih osem anketirancev (skoraj tretjina), vsi pa so mlajši od 28 let (njihova povprečna starost med anketiranjem je bila 25 let). Od preostalih 19 anketirancev jih je v še najmanj eno strokovno društvo vključenih 9, kar je nekoliko manj kot polovica (47,4 odstotka), na splošno pa je ta skupina starostno veliko bolj pestra, saj je njen razpon od 26 do 66 let. Ne glede na to, v koliko strokovnih društev (poleg v SED) je še včlanjenih teh 19 anketirancev, so bili odgovori na vprašanje, kako SED v primerjavi z drugim(i) društvom(i) zadovoljuje pričakovanja in interese, taki: največ, 11 oziroma 57,9 odstotka, anketirancev meni, da SED zadovoljuje njihova pričakovanja in želje primerljivo z drugimi društvi. Trije anketiranci so odgovorili, da to počne veliko bolje od drugega(ih) društva(ev), trije pa, da to počne le nekoliko bolje od drugega(ih) društva(ev). En anketiranec je odgovoril, da slabše, eden pa, da veliko slabše od drugih društev.

Odgovori na vprašanje o treh najpomembnejših stvareh, ki jih omogoča članstvo v SED oziroma ki jih anketiranec kot član(ica) SED na področju delovanja društva v stroki in/ali družbi najbolj pogreša, so bili različno obširni in opisni. Nekateri so izražali mnenja zgolj z eno besedo, drugi so se precej bolj razpisali,⁸ le en odgovor pa kaže še, da članstvo sicer ponuja tudi nekaj pomembnega, najpomembnejše oziroma precej pomembno pa manjka. Vsebinsko bi bilo najbolj verodostojno odgovore z anketnih listov zgolj prepisati.⁹ Navajam jih v celoti, vendar združene v skupine. Kaže, da je največ članom SED, ki so odgovarjali na anketo, najpomembnejša obveščenost oziroma stik s stroko. Šest anketirancev je navedlo informiranost oziroma obveščenost (»o dogajanju v stroki«, »o dogodkih, knjižnih izdajah«, »o predavanjih, razstavah«, »o dogodkih in raziskavah na področju etnologije /GSED, vabila/«, »o dogajanju v etnološko-antropološki stroki v Sloveniji«, »o dogajanju v društvu«). Od teh jih pet poudarja obveščenost o dogajanjih v stroki in eden o dogajanju v društvu. Če k temu prištejem še šest odgovorov, ki omenjajo stik (/dvakrat/ »s stroko«, »s stroko in kolegi«, »z vsemi sferami v stroki«, »z

dogajanjem v stroki /GSED/«, »z etnologijo«) in »seznanjanje s stroko«, potem se 52 odstotkov odgovorov o najpomembnejšem, kar omogoča članstvo v SED, nanaša na obveščeno in stik s stroko.¹⁰ Več (štirje) odgovorov navaja tudi »Glasnik Slovenskega etnološkega društva« oziroma hiter dostop do Glasnika in Knjižnice Glasnika SED, preostali pa poudarjajo družabnost (trije): »spoznavanje ostalih etnologov«,¹¹ »navseznanje stikov z drugimi člani«, »stik s kolegi/cami/ preko rajž, literature«) in pripadnost stroki (dva odgovora, sem štejem tudi »združevanje interesov nas etnologov in njihovo uresničevanje v slovenski družbi«). Za dva anketirance je najpomembnejše »biti aktivna v svoji stroki in uresničevanje skupnih ciljev« oziroma »sodelovanje s kolegi (člani SED)«. Med precej pomembnimi in pomembnimi so večkrat poudarjeni še strokovna srečanja in izleti.¹² Na vprašanje, kaj (najbolj, precej) pogrešajo na področju delovanja društva v stro-

ki in/ali javnosti, je odgovorilo 20 anketirancev (74,1 odstotka).¹³ V primerjavi z odgovori na vprašanje o prednostih članstva v SED se v odgovorih na to, kaj člani in članice pogrešajo, pojavljajo predvsem konkretni predlogi glede strokovnega (in strokovnosti) delovanja društva, ki obsegajo predavanja, kongrese, odnose v društvu ter odnos društva do javnosti in aktualnega dogajanja. Anketiranci najbolj pogrešajo »redne letne strokovne posvete (simpozije, kongrese)«, »strokovne debate, okrogle mize, posvetovanja«, »seznanjanje z novimi pogledi v obliki predavanj tujih ali domačih strokovnjakov«, »seminarje in delavnice za dodatno izobraževanje - etnološke teme, moderne teme v stroki«, »obveščanje o morebitnih predavanjih ob diapozitivih«, »etnološke večere v stilu leta 1995 (Klub CD)«, »primernejše ure etnoloških večerov, ki so mi zaradi poznejših (oziroma večernih) ur nedostopni« in »oblikovanje okvirnega cenika storitev etnolo-

gov po vzoru nekaterih drugih društev«. Precej odgovorov se nanaša tudi na delovanje društva, saj si anketiranci želijo »aktivnejše sodelovanje članov (izven IO SED)«, »dejavnost večjega kroga ljudi«, »večje sodelovanje in zanimanje za delo SED«, »aktivno študentsko sekcijo«, »sodelovanje SED s študenti«, pa tudi »odprtost«, »več odprtosti v pogledih, ki se izražajo v dejavnostih (ne le etnološki, tudi antropološki)«, »kolegialnost« in »več samoiniciative«. Med stvarmi, ki jih precej pogrešajo ali zgolj pogrešajo, so navedli podobno, večkrat je bila poudarjena še želja po družabnosti in prisotnosti oziroma odmevnosti dela SED v širši javnosti.¹⁴ Pomanjkljivosti v delovanju SED so nekateri anketiranci napisali tudi v odgovoru na zadnje vprašanje, »ali želite dodati še kaj?«¹⁵ »neodprtost«, »sestanki, ogledi in skupni izleti so med tednom za delavce, zaposlene v službah izven muzejev in zavodov, nedosegljivi«. Anketiranka, ki je sicer menila, da dela

- 1 Nanju me je opozorila Mojca Račić, za kar se ji tu zahvaljujem.
- 2 Čeprav se zavedam, da to ne bi nič škodilo. Eden od anketirancev je tudi zapisal, da o sledenju času veliko pove že dejstvo, da si je bilo treba za anketo vzeti čas, jo izpolniti, zapakirati v kuverto, nanjo prilepiti znamko ... - in je ni bilo možno izpolniti v elektronski obliki. Z razširjeno in bolj dodelano različico bi gotovo lahko dobila še več podatkov (kdor si je za anketo vzel čas, bi ji ga tako in tako namenil še več).
- 3 Žal podatki o sestavi (razen spolni) članstva niso dosegljivi, saj jih člani na pristopne izjave SED največkrat ne vpisujejo. Da so ti podatki vendarle potrebni (ne le zaradi statistike), se je pokazalo tudi ob nedavni prošnji American Anthropological Association (Ameriškega antropološkega združenja), ki želi v zameno za objavo, priredbo besedila dr. Mojce Ramšak (glej tokratno podrubriko Obzorij stroke, namenjeno etiki) v svoji publikaciji Anthropology News v kolonni o globalni antropologiji, v kateri bralce navadno seznanja z različnimi etnološkimi oziroma antropološkimi združenji, ustanovami po svetu, predstaviti tudi Slovensko etnološko društvo.
- 4 Če je bilo zapisano približno xy, okoli leta xy ..., sem upoštevala navedeno leto.
- 5 Za leto ustanovitve Slovenskega etnološkega društva velja 1975, ko naj bi se po Krnel Ume-kovi povezali člani Slovenskega etnografskega društva in slovenske podružnice Etnološkega društva Jugoslavije (po: Ingrid Slavec Gradišnik, Etnologija na Slovenskem: med čerami narodopisja in antropologije. Ljubljana 2000, Založba ZRC, 384/op. 17). Zato v prvo »petletko« uvrščam tudi odgovor »od ustanovitve SED«.
- 6 Med letoma 1996 in 2000 je bilo takšnih pet, od leta 2000 pa štirje. V obdobje 1996-2000

- štejem tudi odgovor 26-letne anketiranke »v času študija na OEiKA (pred nekaj leti)«.
- 7 V to skupino štejem tudi odgovor »v drugi polovici osemdesetih«.
- 8 Petindvajset anketirancev je navedlo najpomembnejše, kar jim omogoča članstvo v SED, 22 jih je odgovorilo na vprašanje, kaj je zanje precej pomembno, in 20 na vprašanje, kaj je pomembno. En anketni list ponuja zgolj odgovor za pomembno (ne pa tudi najpomembnejše in precej pomembno), trije zgolj odgovor za najpomembnejše (ne pa tudi precej pomembno in pomembno) in trije odgovor za najpomembnejše in precej pomembno (ne pa tudi pomembno). En anketiraneec ni navedel, kaj je zanj v zvezi s članstvom v SED najpomembnejše, precej pomembno ali pomembno, ampak je napisal, da niti ne ve, kaj mu omogoča članstvo v SED. Cenejše »rajžanje« ga zaradi pomanjkanja časa ne zanima, za morebitne popuste pa niti ne ve, za kar delček krivde pripisuje tudi SED.
- 9 Ankete so dostopne na sedežu SED.
- 10 Če ne upoštevam odgovora o obveščeniosti o dogajanju v društvu, to pomeni 48 odstotkov.
- 11 Anketiraneec je skupaj navedel pripadnost stroki in seznanjanje z drugimi etnologi, odgovora pa obravnavam ločeno. Podobno sem storila še v štirih primerih.
- 12 Anketiranci so med precej pomembnim navedli: »Glasnik SED« (trikrat), »izdajanje strokovnega časopisa - GSED«, »dostop do etnoloških publikacij, ki jih izdaja SED«, »dostop do literature« (skupaj torej šest odgovorov), »preredki kongresi«, »možnost udeležbe na strokovnih srečanjih - organizacija strokovnih posvetov«, »možnost sodelovanja z referati na strokovnih srečanjih« (štirje odgovori), »spoznavanje drug drugega«, »ohranitev stikov s kolegi«, »druženje s kolegi /kolikor uspeh«, »druženje«, »strokovni izleti doma in po svetu«, »možnost udeležbe na različnih

- ekskurzijah«, »seznanjanje s terenom /rajže/«, »rajže«. Skupaj šest odgovorov se nanaša na publicistično dejavnost SED, po štirje pa na strokovna srečanja, izlete in družabnost. Drugi odgovori so še: »delo na skupnih projektih«, »etnovečeri«, »obveščanje o aktualnih dogodkih«, »društvene aktivnosti in publikacije«, »seznanjanje z dogajanjem v ustanovah, kjer so zaposleni etnologi, in seznanjanje z njihovimi projekti« in »novosti«. Kot pomembno so označili: izlete (»izlet«, »kakšen izlet«, »izlet - rajžanja«, »strokovne ekskurzije«, »organiziranje ekskurzij«), s po štirimi odgovori sledita obveščeno oziroma seznanjanje (»na tekočem sem glede etnoloških dogodkov«, »obveščeno o delu dogajanja v stroki«, »obveščeno o društvenem življenju«, »seznanjanje z aktualnimi teoretskimi smernicami«) in družabnost (dvakrat »druženje«, »družabnost«, »srečevanje in druženje strokovnih kolegov«). Dvema anketirancema so pomembni tudi »Glasnik SED«, »izmenjava strokovnih mnenj (in pogledov)« ter »predavanja«, posamič pa so še navedli »objavljanje v društvenem glasilu (GSED)«, »knjižne izdaje«, »literatura«, »organizacija posvetov, srečanj, okroglih miz« in »pripadnost društvu kot takemu«.
- 13 Štirinajst anketirancev (51,9 odstotka) je napisalo, kaj najbolj, precej pogrešajo in pogrešajo, trije so vpisali le, kaj pogrešajo, po eden pa zgolj, kaj najbolj pogreša, kaj najbolj in precej pogreša oziroma kaj najbolj pogreša in kaj pogreša. Le nekaj anketirancev »pomanjkljivosti« torej ne »mučijo« tako zelo, da bi jih vpisali med »najbolj« oziroma »precej pogrešam«.
- 14 Odgovori v zvezi z družabnostjo: »več stikov s kolegi«, »druženje, kakšen spoznavni večer vsako leto«. O načinu dela v društvu in njegovi navzočnosti v širši javnosti: »višji strokovni nivo in profesionalnost«, »strokovnost«, »odmevnost v javnosti«, »večja udeležba društva v družbi (časopisi, mnenja, sodelovanje v ko-

društva ne more vrednotiti, ker nima izkušenj na področju delovanja drugih strokovnih društev, je dodala: »Mislim, da 'sveži' diplomanti v tem trenutku najbolj potrebujejo smernice, kje iskati zaposlitev, odprte projekte oziroma honorarno delo; to pa najbrž ni naloga SED, čeprav bi bilo vredno razmisleka.« Nekateri so delovanje društva tudi pohvalili (in zapisali, da nič ne pogršajo): »Po letu 2000 deluje društvo veliko bolje (pred tem sem se že nekajkrat poskusila včlaniti, pa ni bilo pravega odziva). Vesela sem vseh ponujenih dejavnosti in Glasnika. Hvala vsem, ki skrbite za naše zadovoljstvo.« Ali: »Mislim, da SED v okviru pogojev zelo dobro deluje - čuti se trud in skrb odgovornih.«

Tako torej pogled od znotraj. Če odziv primerjam s tistim na uvodoma omenjeno skupno anketo RAI in ASA, potem razlike na prvi pogled niso videti velike - na slednjo je odgovorilo 18 odstotkov vprašanih, na anketo SED pa, kot sem že zapisala, 13,1 odstotka. Toda v britanskem primeru so številke kljub vsemu »nekoliko višje« - 376 odgovorov na 2049 poslanih anket - in zato zagotovo zagotavljajo realnejšo podobo, kot jo ponujajo odgovori 27 članov in članic Slovenskega etnološkega društva. Nekoliko več odgovorov so poslali predsedniki oziroma predsednice strokovnih društev; od 21 jih je to naredilo osem¹⁶ (38,1 odstotka), in sicer Zveza zgodovinskih društev Slovenije, Slovensko arheološko društvo, Zveza geografskih društev Slovenije, Društvo antropologov Slovenije, Arhivsko društvo Slovenije, Slovensko muzejsko društvo, Društvo restavradorjev Slovenije, iz ene ankete pa ni mogoče razbrati, s katero naslova je prišla.¹⁷ Na vprašanje o seznanjenosti s Slovenskim etnološkim društvom je šest predsednikov oziroma predsednic odgovorilo, da društvo pozna, dva pa sta obkrožila »zdaj vem« (da obstaja SED - op. p.). Štirje so na vprašanje, ali lahko naštejejo kakšno društveno dejavnost, navedli »posvetovanja SED«, »izdajanje Glasnika SED«, »širšo publicistično dejavnost« (Zveza zgodovinskih društev Slovenije), pri Slovenskem muzejskem društvu in Slovenskem arheološkem društvu so seznanjeni z izdajateljsko dejavnostjo in podeljevanjem nagrad, Društvo antropologov Slovenije pa društvu pripisuje »MESS v Piranu«. Drugi so pustili prazen prostor za odgovor ali pa so napisali, da niso seznanjeni oziroma so z delom SED »seznanjeni zelo površno in slabo«. Naslednje vprašanje se je nanašalo na odmevnost delovanja SED v širši slovenski javnosti. Nanj so odgovorili vsi anketiranci razen enega in vsi so menili, da je delovanje Slo-

venskega etnološkega društva v javnosti odmevno »bolj malo« (»premaloo« oziroma »ne kaj dosti«). Dva sta se sklicevala na morebitno osebno pomanjkljivo obveščeno oziroma dejstvo, da naj bi bilo odmevnost težko presojati. Dva sta zapisala, da je slaba odmevnost verjetno značilna tudi za druga strokovna društva. En anketiranec je menil, da bi morali »več narediti člani v svojih okoljih«, v zvezi s sredstvi javnega obveščanja pa naj bi bil položaj ne prav zavirljiv, »saj jih prvenstveno zanimajo zgolj senzacije - teh pa je v vaših (tako kot v naših) krogih malo«. Prav tako je predstavnik enega od društev menil, da se na račun društev bolj promovirajo posamezniki.

Na koncu je bilo še vprašanje o koristnosti povezave SED in društva, ki mu je bila anketa poslana, ob tem pa tudi o oblikah, področjih možnega sodelovanja. Odgovorili so vsi anketiranci, načeloma vsi pritrdilno (da bi bilo sodelovanje zaželeno), le en odgovor je bil »morda« in brez konkretnih predlogov. Zaradi največje povednosti ohranjam odgovore v izvorniku in skorajda neokrnjene. Predsednik Zveze zgodovinskih društev je zapisal, da so že predlagali »sodelovanje pri izdajateljstvu (konkretno glasilo ZZDS Kronika)«, navedel pa je še »medsebojno obveščanje o znanstvenih posvetovanjih in sodelovanje« ter »sodelovanje pri učnih programih in učbenikih«.

misiji UNESCO itd.). Drugi odgovori so: »delovna srečanja s kolegi in kolegicami«, »predavanja domačih in tujih predavateljev(ic)«, »odpiranje sodobnih tem«, »strokovne delavnice aplikativne etnologije«, »organiziranje večdnevne strokovne ekskurzije, morda tudi v tujino«, »sodelovanje etnoloških institucij«, »sodelovanje po regijah (med etnologi)«, »aktivnost SED na internetu« in »več domiselnosti in entuziazma«. Med odgovori na vprašanje, kaj anketiranci pogršajo, pa so: »predavanja - debatni večeri«, »permanentno izobraževanje, ki ga sicer društvo ne more omogočati, a ga vsaj delno uresničuje na način etnovečerov in rajž«, »več ekskurzij, tudi izven slovenskega etničnega prostora«, »organiziranje terenskih raziskav v Sloveniji in tujini ter navezava na mednarodne tokove«, »izkaznica, ki bi omogočala popust pri nakupu strokovne literature in ogleda muzejev«, »članska izkaznica (z datumom vstopa)«, »etnološka klepetalnica na internetu«, »več družabnih srečanj (manj formalnih)«, »da društvo ni povezovalni člen etnologov in v stroki«, »fair play«, »pomanjkanje kritičnosti (tako v obliki recenzij kot pri izdajah knjižnih del)«, »več veselja«, »delo članov na popularizaciji stroke v smislu oziroma z namenom odpiranja novih delovnih mest izven etnoloških institucij«, »večja promocija društvenega strokovnega dela in vodil (mediji) (društvo naj dobi tiskov-

Zveza geografskih društev Slovenije za začetek predlaga medsebojne kazalke na spletnih straneh in poseben ustvarjalni sestanek, namenjen temu vprašanju. V odgovoru Društva antropologov Slovenije je predsednica zapisala: »Za povezave si prizadevamo od ustanovitve DAS v letu 1992, vendar brez uspeha s strani SED. Povezava bi bila koristna: vabila na društvene aktivnosti (predavanja, šole), izmenjava publikacij.« Slovensko muzejsko društvo in Slovensko arheološko društvo vidita možnost sodelovanja v »skupnih predavanjih in ekskurzijah, za začetek pa vsaj v obveščanju«, Društvo restavradorjev Slovenije pa v koordinaciji aktivnosti. Njihov predsednik je zapisal še: »Morda bi bilo smiselno ustanoviti Zvezo društev varstva kulturne dediščine s Slovenskim muzejskim društvom, Slovenskim konservatorskim društvom, vašim društvom, arhivskim in Društvom restavradorjev Slovenije.« Predsednica Arhivskega društva Slovenije meni, da bi se najprej morala podrobneje seznaniti z dejavnostjo SED, obe društvi pa bi lahko povezovala »vsaj posamezna strokovna vprašanja, na primer mnenje etnologov kot uporabnikov arhivskega gradiva glede vrednotenja tega gradiva (katero gradivo ohraniti z vidika etnoloških raziskovanj in tako naprej)« in sodelovanje etnologov na zborovanjih omenjenega društva.

nega predstavnika), »večja medijska odzivnost«, »vključenost v dejansko življenje in kulturne tokove« ter »društvo kot posrednik dela za etnologe in organ, ki etnološko delo ovrednoti«. Neka anketiranka pa je tudi sama sebi zaželela »več časa, da bi bila dejavna v društvu (moja pomankljivost!)«.

15 Odzvalo se je sedem anketirancev.

16 Na naslov društva je prispelo sedem izpolnjenih anket (tretjina poslanih), pri čemer je ena anketiranka kot predsednica odgovarjala v imenu dveh društev. Anketa je bila poslana tudi Prirodoslovnemu društvu Slovenije, Slovenskemu farmacevtskemu društvu, Slovenskemu zdravniškemu društvu, Društvu dokumentalistov in informatorjev Slovenije, Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije, Zvezi ekonomistov Slovenije, Društvu novinarjev Slovenije, Umetnostnozgodovinskemu društvu Slovenije, Slavističnemu društvu, Konservatorskemu društvu, Društvu psihologov Slovenije, Zvezi arhitektov Slovenije, Društvu oblikovalcev Slovenije ter Društvu urbanistov in prostorskih planerjev Slovenije.

17 Ni me toliko zanimalo, kdo pošilja odgovor (pustila sem možnost anonimnosti), kot kaj bi pošiljatelj želel sporočiti. Zavedam se, da odgovori poleg na odmevnost SED v širši (strokovni) javnosti kažejo tudi (morda predvsem) na obveščeno društvenih predsednikov oziroma predsednic.